

Čís. 16088.

Odpovědnost podnikatele autobusové dopravy za ztrátu zavazadla.

Kdo provozuje autobusovou dopravu, odpovídá za ztrátu zavazadla patřícího cestujícímu, odevzdal-li je cestující zřízenci autobusu a nedokáže-li podnikatel, že zavazadlo bylo náležitě opatřeno. Nezáleží na tom, na čí koncesi byla autobusová doprava provozována.

(Rozh. ze dne 11. května 1937, Rv I 1681/35.)

Žalobkyně jela dne 20. prosince 1932 autobusem žalované firmy z P. do L. Dvě zavazadla (kufry), které měla sebou, dala do úschovy řidiči autobusu, a ten je umístil na střeše uvedeného motorového vozidla. Po příjezdu do L. vyšlo najevo, že se jedno ze zavazadel z nezjištěné příčiny ztratilo. Později byl kufr nalezen na cestě, po níž autobus jel, avšak prázdný. Tvrdíc, že ztrátou věcí, jež měla v kufru, utrpěla škodu v částce 1425 Kč, domáhá se na žalované firmě — podnikatelce autobusové dopravy — náhrady v uvedené výši. Soud prvního stolu žalobu zamítl. Odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

V souzeném sporu není rozhodující, na čí koncesi žalovaná jako protokolovaná firma provozovala dopravu osob. Co se pak týká kvalifikace a rozsahu samého podniku jako ústavu pro dopravu osob, lze na ně usuzovati již ze skutečnosti protokolace firmy. Nezáleží na tom, že nešlo zároveň o podnik provozující také výslovně po živnostensku dopravu nákladů; stačí, že při dopravě osob jest obvyklé, že osoby ty přicházejí s ručními zavazadly, která mají býti autobusem zároveň dopravována. Nezáleží ani na tom, že za dopravu dotčených zavazadel nežádala žalovaná zvláštní úplaty, neboť úplatnost není ani podstatnou náležitostí smlouvy schovací. Bylo proto na žalované firmě, aby s péčí řádného obchodníka učinila nejen sama, ale i svými lidmi (§ 1313 a) obč. zák.) řádné opatření, aby byla zamezena ztráta osobního zavazadla za dopravy. V souzeném případě stačí k vzniku povinnosti žalované nahraditi žalobkyni škodu ztrátou kufru již to, že se jí nepodařilo zprostit se odpovědnosti průkazem, že ztráta nastala bez jejího zavinění, t. j. prokázati, že plně vyhověla závazku úschovy s hlediska pečlivého obchodníka. To, že zřízenci žalované nepřipevnili zavazadlo umístěné na střeše autobusu a že je nezabezpečili ochrannou plachtou, stačí k úsudku, že žalovaná porušila svoji smluvní povinnost. Nemůže se zbaviti odpovědnosti ani poukazem na to, že žalobkyni bylo vše známo. Vždyť za zjištěného stavu věci nemohla zavazadlo vzíti sebou do vozu a byla přesvědčena, že se nic neztratí, takže nebezpečí ztráty nesla tu sama žalovaná. Nějakou zvláštní dohlédací povinnost žalobkyně neměla, naopak nastala pro žalovanou povinnost řádné úschovy, převzali-li věci její lidé k dopravě ustanovení. Avšak nehledě k tomu, že tu jde o ob-

chod na straně žalované firmy, odpovídá žalovaná již podle § 964 obč. zák. žalobkyni za škodu povstalou opominutím povinného opatrování věci, odpovídajíc nejen za své opominutí, ale i za opominutí svých lidí podle § 1313 a) obč. zák. jako za své vlastní opominutí. Že by v souzeném případě šlo o náhodu, nebylo prokázáno.

Čís. 16089.

Vrátil-li se host (obchodní cestující), který, najav hotelový pokoj na 24 hodin, odešel po zaplacení pokoje s částí svých zavazadel z hotelu, před uplynutím uvedené doby zpět do hotelu a odevzdal-li hotelovému domovníkovi svá zavazadla k odnesení na nádraží, což domovník ten s vědomím hoteliéra obvykle obstarával, odpovídá hoteliér podle §§ 970 a 1313 a) obč. zák. za ztrátu zavazadla a za škodu jsoucí se ztrátou v příčinné souvislosti.

(Rozh. ze dne 11. května 1937, Rv I 1749/35).

Srv. č. 994 Sb. n. s.

Žalobce (obchodní cestující) se dne 22. června 1933 ubytoval jako host v hotelu žalované firmy, provozující v P. hotelový podnik, přenocoval tam s 22. na 23. června 1933, máje sebou aktovku a kufr se vzorkovým zbožím. Ráno zaplatil pokojské za byt a svá zavazadla, t. j. aktovku a cestovní kufr, jež měl přes noc ve svém pokoji, odnesl do přízemí hotelu do kavárny. Tam posnídal, odešel s cestovním kufrém po svých obchodních zákaznících, kdežto aktovku si nechal u vrchního číšníka v hotelu. Když se pak dopoledne téhož dne vrátil, dal cestovní kufr a aktovku hotelovému domovníkovi Rudolfu T. a požádal ho, aby mu věci ty donesl na nádraží v P. k vlaku. Téhož dne však domovník žalobci oznámil, že byl cestovní kufr odcizen. Tím byla žalobci způsobena škoda jednak ztrátou kufru a obchodních vzorků v něm uložených v ceně 1.890 Kč 80 h, jednak náklady vynaloženými na obstarání nových vzorků 661 Kč 60 h, a konečně na ušlém výdělku 1.000 Kč. Domáhá se proto žalobce na žalované firmě a domovníkovi zaplacení 3.617 Kč 40 h s přísl. S o u d p r v é s t o l i c e, vyhověv žalobě proti žalovanému domovníkovi, zamítl žalobu proti žalované firmě, vycházeje z názoru, že smluvní poměr mezi žalovanou majitelkou hotelu a žalobcem skončil a že žalobce přestal býti hostem v tom okamžiku, jakmile odešel z hotelu, takže nelze užítí u žalované firmy předpisu §§ 970 nebo 1316 obč. zák. O d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby též proti žalované firmě. D ů v o d y: Žalovaná firma, kterou stíhá průvodní břemeno, neprokázala, že jsou tu skutečnosti zprošťující ji odpovědnosti. Zvláštní poměr schovatelský u hostinských se končí, jakmile host aneb jeho zmocněnec věci z hostinských místností vynesl. Věci nejsou vyneseny, dokud jsou v úschově lidí hostinského i mimo jeho živnostenskou provozovnu, děje-li se tak při výkonu hotelové živnosti (hotelový nosič odnáší hostu zavazadla na dráhu, nebo hostova zavazadla jsou dopravována v hotelovém automobilu na dráhu). Ze zjištění, že žalobce měl